

stemme for Lovforslaget for ikke at udsætte det for en usikker Skæbne, der højst sandsynligt paa det nuværende Stadium af Samlingen vilde medføre, at det ikke blev til noget med denne Lov, hvorved den nuværende Nødtilstand altsaa blev bevaret. Jeg skal ud fra disse Betragtninger paa Flertallets Vegne indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hvidberg: Naar det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, har ment ikke at kunne anbefale det høje Ting at vedtage dette Lovforslag som det er, er det, fordi vi anse Lovforslaget for utilfredsstillende, saaledes som det er kommet fra det andet Ting. Vi frygte nemlig for, at det heller ikke efter denne Lønforhøjelse skal lykkes at faa tilstrækkelig dygtige Kræfter til Forskoleseminariet. Det skal efter min Mening være første Rangs Kræfter, der skulle arbejde ved denne Institution, hvis den overhovedet skal være berettiget til at eksistere. Det oprindelige Regeringsforslag foreslog en saa klækkelig Forhøjelse, at man virkelig kunde vente at faa de bedste Kræfter derover, men den ringe Forhøjelse, som Folketinget har vedtaget, synes mig at rumme en Fare for, at man, selv om dette Lovforslag vedtages, alligevel ikke vil faa tilstrækkelig kvalificerede Lærerkrafter. Der var en Bestemmelse, der mulig kunde have virket i denne Retning, og det var en Bestemmelse om, at det var tilladt at medbringe sin fulde Anciennetet fra sin Tjeneste i Folkeskolen, medens det nu i Lovforslaget kun tillades at medbringe 8 Aars Anciennetet. Det er nemlig i de sidste Dage blevet mig bekendt, at der er kvalificerede Lærerkrafter, der have tænkt paa at søge den her omhandlede Stilling, men ere blevne afskrækkede derfra derved, at de ikke kunne medbringe fuld Anciennetet, hvorved de vilde miste noget af den Løn, som de nu kunde vente at naa. Ved dette Forskoleseminarium skal der jo ikke alene bruges dygtige, men ogsaa meget erfarne Kræfter til at undervise de unge Kvinder, der senere selv skulle undervise, altsaa lede deres Uddannelse til Lærerinder, og det vil da ikke være sjældent, at netop de Kræfter, man har Brug for, ville have en større Anciennetet end de 8 Aar. Det vilde derfor have været heldigt, om det havde været tilladt at bevare fuld Anciennetet fra Folkeskolen, ligesom det vilde have været heldigt, om de paagældende kunde bevare fuld Anciennetet, naar de forlod Seminariet. Saa vare vi ude over det Spørgsmaal, som jeg fremdrog sidst

om Anciennetetsforholdet for den Lærerinde, som er dragen derfra og virker i Folkeskolens Tjeneste igen. For mig synes der ikke at være nogen Vanskelighed her, idet hun samtidig med at undervise derovre i disse Aar har undervist 25 Timer ugentlig i, hvad jeg vil kalde en Folkeskoleklasse i Vejle, idet nemlig Seminariskolen, der er knyttet saa nøje til Folkeskolen, optager Børn fra Hjem, hvis Børn ellers gaa i Folkeskolen; naar de have gaaet i Seminariet til deres niende Aar, gaa de — som Børn fra Folkeskolens yngre Klasser — over i Folkeskolens øvre Klasser. Mindretallet har under disse Omstændigheder ikke ment at kunne tilraade Vedtagelsen af dette Lovforslag; vi finde det saa utilfredsstillende, at vi ikke kunne anbefale det høje Ting at vedtage det.

Trier: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, jeg har stillet til Lovforslaget, og som i deres Grundtanke ganske stemme med Ytringer, der allerede ere faldne fra Ordføreren, idet han udtrykte Udvalgsflertallets Beklagelse over, at man har fraveget den nuværende Ordning og Ministerens Forslag i Henseende til Forholdet mellem Lønningerne for de to Køn. Jeg skal henvise til de Bemærkninger, jeg fremsatte om denne Sag ved første Behandling. Jeg har ment, at naar der er en saa gennemgaaende Stemning her for at beklage denne ved Lovforslaget i Folketinget skete Forandring, vilde der være Anledning til at give det høje Ting Lejlighed til ogsaa at stemme over dette Spørgsmaal. Det forekommer mig ikke, at der har kunnet fremdrages noget som helst til Forsvar for at fravige den nuværende Ordning og forringe Lønningerne for Lærerinder og Forstanderinde i Forhold til Lærere og Forstander. Hvis man gør det af rent økonomiske Grunde, fordi Statskassen er saa bunden i Øjeblikket, vil jeg være tilbøjelig til at mene, at om de 2—300 Kr. mere eller mindre gaa ud af Statskassen, kan i Virkeligheden ikke betyde noget som helst. Skal det hele betyde noget, maa det være, fordi man ved at gaa tilbage fra den tidligere Bestemmelse vil indtage et principielt Standpunkt, som man anser for rigtigere end det nugældende. Men hvis det er Tilfældet, er der en forøget Opfordring til at forhindre et saadant Princip i at blive slaaet fast. Naar man først med Vanskelighed paa et enkelt Punkt har gjort et Fremskridt, vil det altid være vanskeligt at gaa tilbage fra dette